

Jak pochopit nehmotnou realitu?

Předpokládám, že pokud jste se rozhodli přečíst si tento článek, slyšeli jste již něco o nehmotném světě, o duši, případně nadmyslovém vnímání. Lze však logicky zdůvodnit existenci něčeho, co nemůžeme za normálních okolností nijak vnímat? Co víme o nehmotných složkách našeho těla a co představuje tzv. jemná hmota? Jaký je rozdíl mezi hmotou, jemnou hmotou a fyzikálním polem? Hledejme odpovědi na tyto otázky.

Lidské tělo je složeno z buněk, které se skládají z molekul různých látek. Jak známo, molekuly se skládají z atomů, které jsou podle klasické Bohrovy teorie vlastně prázdné prostory mimo jádro a elektronový obal. Je zde tedy dostatečný prostor pro neviditelné a nezjistitelné „jemnohmotné“ struktury, jako je astrální tělo a jiné informační struktury. Mozek je zdá se pouze přijímačem a vysílačem informací mezi hmotným tělem a jemnohmotnými strukturami, kde přenosovým kanálem je tzv. „stříbrná šňůra“, viditelná citlivci při vymístění astrálního těla. Hmotné tělo je tedy jakýmsi „kabelově řízeným“ vozítkem duše. Dá se předpokládat, že informační kapacita duše je nesrovnatelně větší, než kapacita mozkových neuronů (asi 100 GB), které jsou jen jakousi „operační pamětí“, podobně jako RAM v počítači. Duši je možné přirovnat k harddisku PC. Protože ale nemůže přímo ovládat hmotný svět, musí k tomu používat prostředníka – lidské tělo. Všechno co prožíváme a vnímáme pak putuje do paměti duše, kde se trvale ukládá. To, že nedokážeme se svým „nadvědomím“ běžně komunikovat je způsobeno tím, že hmotné a nehmotné struktury mají asi odlišnou základní vibraci a proto je nutné se nejprve naladit na „frekvenci“ duše, což lze právě v tzv. změněných stavech vědomí. Tyto stavy mohou být nejrůznějším způsobem uměle navozeny.

Každé lidské tělo je zdrojem širokého spektra elektromagnetického záření, které dokážeme citlivými přístroji zachytit a zobrazit, ne už však dekodovat. Protože lidské smysly jsou omezené, nedokážeme běžně vidět vyzařování aury, i když i tomu se lze naučit. Citliví lidé dokáží také vnímat auru hmatem, jako jemné brnění, pocit tepla, chladu nebo odporu, jako při přiblížení souhlasných pólů magnetu. Lze také vnímat pouhý pohled jiného člověka, dívá-li se vám do zátylku. Tyto vjemy nepochybně souvisí s přenosem informací.

Celé hmotné tělo je prostoupeno éterickým tělem, které je jakýmsi energetickým zdrojem pro hmotné tělo, jehož obrysy o několik cm přesahuje, podobně jako magnetické pole magnet. Na ně navazuje aura, která se vyznačuje opět vyšší vibrací a přesahuje tělo až o několik desítek cm. V barvě aury se promítají veškeré emoce a stav orgánů fyzického těla. Zatímco éterické tělo poměrně přesně kopíruje obrysy hmotného těla, aura se podobá spíše vejčitému obalu těla, s průměrem až 1 metr. Vidění aury lze cvičit, avšak vyžaduje to přesvědčení a trpělivost. Podle barvy aury lze spolehlivě poznat charakterové vlastnosti a duchovní vyspělost člověka. Podobně jako barvy světelného spektra představují různé frekvence, tak i barvy aury reprezentují různé frekvence. Vibrace je totiž základní vlastností všech struktur ve vesmíru. Pro všechny vibrace platí podobné zákony jako pro hudební tóny, kde rozsah jedné oktávy znamená zdvojnásobení základní frekvence. Tak můžeme každé barvě přiřadit nějakou notu a skutečně se dá mluvit o „hudbě sfér“. Ostatně o vlivu hudby resp. zvuků na emoce i fyzický stav těla nelze pochybovat. Dokonce byl vypořádán i vliv hudby na růst rostlin, chování zvířat a další procesy v živých organismech. Léčí nejen hudba, ale i barvy, vůně, elektromagnetické záření a jiné druhy vibrací. Jiné vibrace zase škodí, obvykle je označujeme za elektromagnetický „smog“ a jsme jím vlastně trvale obklopeni již od vynálezu rádia. Nemusíte litovat, že nedokážete auru vidět, protože ji dokáže prakticky vnímat každý člověk ve formě sympatie či antipatie k jinému člověku. V ideálním případě se tomu říká láska na první pohled. Podobně jako spolu ladí určité tóny a určité barvy, ladí spolu i určití lidé. Podle

svého vyzařování a principu, že stejné se přitahuje, se podvědomě sdružují do skupin lidí stejné charakteristiky nebo naopak k jistým lidem pocítujeme nepřekonatelný odpor. Pokud vám není jasné, jak je možné, že se vzájemně prostupují různé druhy těl, uvědomte si, že se stejně dokáží prostupovat různé kapaliny, plyny i pevné látky, které mezi sebou vytvářejí nejrůznější směsi. Uvědomte si, že látky ve směsi si ponechávají své chemické složení a vzájemně nereagují, i když je mnohdy lze jen nesnadně oddělit zpět. Je proto logicky přípustné, že člověk je "směsí" hmotných atomů a dosud neodhalených jiných realit. Tak jako drobné předměty propadnou sítím s velkými oky, tak jemnohmotné struktury „propadnou“ strukturami hmotného těla. Tyto jemnohmotné struktury jsou kupodivu nadřazeny hmotnému tělu a klidně se bez něho obejdou, zatímco hmotné tělo bez nich existovat nemůže, aspoň pokud chce být živé. Život je zakotven právě v těchto neviditelných strukturách. Uvědomujete si, odkud se berou vaše vjemy ve snech? Zakoušíte-li „živý“ sen, jednáte v něm jako v normálním bdělém stavu, vidíte, slyšíte a cítíte vše, podobně jako v běžném životě, ale setkáváte se i s úplně cizími lidmi, případně naopak se svými příbuznými, mnohdy již i zemřelými. Je zřejmé, že informace nepřijímáte svými smysly zvenku, ale odněkud „zevnitř“. Lékařská věda si myslí, že se jedná o vjemy vytvářené mozkiem, ale nedokáže popsat jak tento proces probíhá, proč se zdají obvykle každý den jiné sny a jakou mají sny souvislost s bdělým životem. Proto se tím zabývají vykladači snů, odhalující vliv podvědomí. Jestliže v bdělém stavu se vzruchy od receptorů (smyslů) šíří do příslušných mozkových center, kde je propojení těchto center s paměťovými oblastmi v případě snění? Proč nelze sny zachytit žádným fyzikálním přístrojem, například EEG a promítnout je na obrazovce televizoru? Na všechny tyto otázky existuje velmi jednoduchá odpověď. Sny jsou produktem duše a nikoli těla a proto je nelze fyzikálními přístroji zachytit. Sny představují skutečný duchovní život, takový, jaký budeme prožívat po smrti. V duchovním světě představují myšlenky reálné předměty. Představíte-li si v běžném životě např. nějakou květinu, v duchovním světě se tato představa stává předmětem! Sny tak představují skutečný život v duchovní sféře. Pro sny neplatí žádná omezení hmotného světa. Myslíte si, že myslíte mozkiem? Ani náhodou! Myšlenka je vždy tam, kam soustředíte svoji pozornost. Tam formuje a ovlivňuje hmotu. Myslíte-li si hypnotizovaný člověk, že se ho dotýkáte žhavým železem, i když se ho ve skutečnosti dotknete tužkou, ihned se v místě dotyku objeví spálenina. Přesvědčíte-li nemocného, že mu nic není, uzdraví se. To je podstata všech zázračných léčitelů. Myšlenky vždy rozhodujícím způsobem ovlivňují tělo, které plní jen vaši vůli. Proto myslete za každou cenu pozitivně! Je nutné naučit se ovlivňovat a řídit tok svých myšlenek, případně ho i úplně zastavit. Pak teprve můžeme pochopit sebe sama.

V dnešním světě má málokdo čas, zamyslet se sám nad sebou. Chybí nám možnost meditovat, bez níž nelze pochopit nic z tajemství nehmotných realit. Náš mozek je neustále zahlcován informací zvenku - tiskem, rozhlasem, televizí a jinými prostředky, znemožňujícími pochopit podstatu světa tak, jak to dokázali staří filosofové před tisíci lety, bez jakýchkoli technických vymožeností. Právě odloučení od všeho shonu je podstatou rozvoje duchovních schopností člověka, což je známo všem jogínům, mnichům a duchovním vůdcům lidstva. Budeme-li chtít pochopit esoterické informace, musíme nejprve zklidnit svou mysl, pochopení pak přijde jako „osvícení“ samo od sebe. Vědci tvrdí, že lidé se právě myšlením liší od zvířat, i když dosud žádný vědec nedokázal popsat duševní pochody zvířat. Naši domácí mazlíčci nás mnohdy udiví takovými výkony, že si je bez myšlení nelze představit. Naopak lidé se chovají tak, že by to žádné zvíře nenapadlo. Pokud budete usilovat o duchovní růst, musíte tomu přizpůsobit svůj život. Po krátkém čase zjistíte, že vás většina vlivů spotřební společnosti začne vyloženě odpuzovat a to včetně všech povrchních jedinců – obětí masmediální masáže reklamou, thrillery a sexem. Hlavním úkolem těchto sdělovacích prostředků je právě odnaučit lidi myslet, ale jen se slepě přizpůsobovat a podrobovat vlivům mediálních mágů, podřízených jedinému bohu – zisku. Budete se divit, jaké myšlenky vás

budou spontánně zaplavovat, dokážete-li se oprostít od vlivu společnosti. Být sami sebou. To je podstata všech lidových moudrostí, známých od nepaměti. Jejich tvůrci byli prostí pasáči, sedící na mezi a naslouchající přírodě. Tak dokážete odhalit i smysl života.

Jediným smyslem života je totiž získávání zkušeností pro naši podstatu – nesmrtelnou duši. To si ovšem plně uvědomíme až po smrti, kdy provedeme retrospektivu právě získaných zkušeností a určíme si program pro další vtělení do hmotné reality. Nejen že si vybíráme sami své rodiče, ale tvoříme si sami i své tělo a určujeme svůj osud. V dalším vtělení se musíme snažit zvládnout to, co jsme se dosud nenaučili. Nesmíme bědovat nad svým zlým osudem, sami jsme si ho naplánovali, ale musíme se snažit překonat všechny překážky. Na tomto světě jsme všichni jako děti ve škole. Máme i učitele – duchovní vůdce lidstva, jako byli Budha, Kristus či Mohamed. Uvědomte si, že na „onen svět“ si s sebou nemůžete vzít žádný hmotný majetek, ale jen to nehmotné, co zůstane ve vaší duši. Hromadění majetku nad míru potřebnou k běžnému životu je přímo zločinem, protože tím snižujete množství majetku, který obvykle vytvořili jiní, patří jim a vy jste jim ho sebrali. To je bohužel podstata i všech státních zřízení. Ještě větším zvěrstvem je ničení zboží za účelem udržení tržních cen, případně ničení přírody za účelem zisku z nerostného bohatství.

To, že si člověk v současném vtělení nepamatuje na své minulé životy je spíše výhodou. Představte si, že byste si třeba pamatovali na utrpení v minulém životě, kde jste byli umučeni nebo zabiti, případně byli mocí a bohatí a nyní se narodíte jako žebráci. Stále je třeba začínat něco nového! Protože v duchovním světě neplatí čas, je možné, že rodiče a děti si vymění své role, aby poznali na vlastní kůži opačné hledisko a řešili problémy „z druhé strany“. Uvědomte si, že máte-li problémy partnerské, peněžní, zdravotní a jakékoli jiné, je to právě proto, že se máte naučit je řešit a že jste si tento cíl sami kdysi stanovili. Život je boj, mnohdy však bojujeme jen sami se sebou.

Již jsem se zmiňoval o úplném záznamu každého děje, který jsme prožili v jakési energoinformační struktuře, nazývané kronika Akaša, morfické pole aj. Takovéto záznamy jsou trvalé, nezničitelné a neměnné, podobně jako záznam vypálený na CD. Jak je to možné? Jeden ze základních fyzikálních zákonů praví, že hmota je nezničitelná, může se jen měnit na jiné formy, jako je energie, záření nebo jiné skupenství. Einstein dokonce odvodil ekvivalenci hmoty a energie, vyjádřenou (pochybným?) vzorcem $E = mc^2$. Aby vznikla myšlenka, museli jsme vynaložit určitou energii k uspořádání symbolů, vyjadřujících smysl. Myslíme-li slovně, uspořádáváme hlásky do slov a vět, podle dohodnutého kódu, který je charakteristický pro každý jazyk. Podobně vytváříme a uspořádáváme obrazové představy, podobně jako jsme schopni využívat počítač na psaní a kreslení. Za pomoci energie vytváříme informaci, která je tedy strukturovanou energií ve formě elektromagnetického vlnění při myšlení, zvuku při řeči, případně grafického vyjádření při psaní a kreslení. V naposled jmenovaném případě je záznamovým médiem papír, při řeči to může být magnetické či optické záznamové médium, ale co je to při myšlenkách? Je logické, že teprve záznam na nějaké médium nám zajistí trvanlivost a neměnnost informace. Zkreslení informací při ústním podání je známé každému, kdo si kdy hrál na „tichou poštu“, zkreslení u staříčkových magnetofonů se podařilo vylepšit až digitální technikou a záznamem na CD. Budeme-li chtít nalézt vhodné médium pro záznam myšlenek, představovaných velmi slabými elektromagnetickými impulsy, musíme nutně skončit někde na úrovni atomů, které představují dostatečně jemnou strukturu pro záznam nepatrných informací a je jich k dispozici obrovské množství v každé hmotě. Je však možné, že za vším je ještě universální nosič informací, nazývaný nejčastěji „éter“.

Protože každý má své individuální vzpomínky, je část záznamů vázána jen na něho a za normálních okolností sdílíme jen své vlastní vzpomínky. Jakoby každému byla přiřazena určitá frekvence, pro ostatní „nenaladitelná“. Něco jako je individuální otisk prstu, či vzhled oční duhovky. Mnozí se však dokážou „naladit“ i na vzpomínky jiných lidí. Tato schopnost je

výraznější u žen, než u mužů a nejvíce ji mají jednovaječná dvojčata, kde charakteristická frekvence bude pravděpodobně stejná. Schopnost vnímat myšlenky jiných se nazývá telepatie a náhodně se s ní setkal možná každý, za určitých příznivých podmínek. S telepatickými schopnostmi prováděli vědci množství pokusů a její realita je jednoznačně prokázána na základě statisticky měřitelných výsledků pokusů. Telepatie je však jen nejjednodušším případem mimosmyslového vnímání.

Mnohem méně lidí je schopno zachycovat i obrazové a zvukové informace ze záznamu v informačním poli a tuto schopnost nazýváme jasnovidectví. V literatuře najdeme celou řadu dokumentovaných vidění, kdy jasnovidec spatřil událostí vzdálené jak místně, tak časově. Takto byla předpovězena i zkáza Titaniku.

Ještě podivuhodnějším případem je psychometrie, kdy citlivec dokáže navázat kontakt s libovolnou informací na základě předmětu, který vezme do ruky. Takto může být navázán i kontakt jasnovidný nebo telepatický. Trochu této schopnosti má zřejmě každý z nás, proto často uchováváme s úctou jako památku předměty, které vlastnili naši blízcí, protože nám navozují vzpomínky na ně. Jsou známy případy, že jasnovidci s těmito schopnostmi dokázali na základě předmětu nalézt ztracené osoby, jimž předmět patřil, někteří léčitelé dokáží stanovit diagnózu lidem jen na základě fotografie, podobně existují proutkaři, kteří určí geopatogenní zóny jen na základě mapy nebo plánu bytu, na vzdálenosti nezáleží.

Všechny tyto případy mají jednoho společného jmenovatele – schopnost detekce informace z universálního pole, což je dostačující podmínkou pro důkaz jeho existence. Kdyby taková struktura neexistovala, nebylo by možné psychotronické jevy nijak vysvětlit.

Nyní je ovšem na vědcích (nebo na laicích?), aby dokázali takovéto universální záznamové médium popsat v rámci dosavadních poznatků vědy. Pokud to nepůjde, budeme muset zřejmě přehodnotit základní vědecké poznatky o hmotné realitě.